

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 116/2024
13.03.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, др Илије Зиндовића, Гордане Комненић и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јелена Вуксановић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарства одбране, ВП ... Лесковац, коју заступа Војно правобранилаштво, Одељење у Нишу, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1706/23 од 19.05.2023. године, у седници одржаној 13.03.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1706/23 од 19.05.2023. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1706/23 од 19.05.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П1 431/22 од 24.01.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужена да тужиоцу на име накнаде штете због кашњења у исплати накнаде трошкова у вези са решавањем стамбеног питања за период од 01.01.2011. године до 31.07.2017. године исплати укупан износ од 337.813,65 динара са законском затезном каматом од подношења тужбе 01.09.2020. године до исплате. Ставом трећим изреке, одлучено је да се трошкови поступка не досуђују.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1706/23 од 19.05.2023. године, одбијена је, као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), по

оцени Врховног суда, у овом случају нису испуњени законом прописани услови за одлучивање о ревизији тужиоца, као о изузетно дозвољеној, јер није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе и ново тумачење права.

Правноснажном пресудом, одбијен је, као неоснован тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужена да му на име накнаде штете због кашњења у исплати накнаде трошкова у вези са решавањем стамбеног питања за период од 01.01.2011. године до 31.07.2017. године исплати укупан износ од 337.813,65 динара са каматом од 01.09.2020. године, са образложењем да је тужена одлучујући о захтеву тужиоца за признање права на накнаду трошкова у вези са решавањем стамбеног питања поднетог 21.12.2016. године, правноснажним решењем од 01.03.2017. године тужиоцу ретроактивно признала право на накнаду трошкова у вези са решавањем стамбених питања у месечном износу у висини 715 бодова (650 бодова увећани за 10%), почев од 01.01.2011. године па све док постоје услови прописани правилником о накнади путних и других трошкова у Војсци Србије, а најдуже 240 месеци и да је у складу са тим решењем тужена извршена исплату накнаде тужиоцу. С обзиром на напред изнето, а имајући у виду природу спора, садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и дате разлоге о неоснованости тужбеног захтева тужиоца, то по оцени Врховног суда нису испуњени услови за примену института посебне ревизије из члана 404. ЗПП.

Са наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

У споровима о новчаном потраживању из радног односа о дозвољености ревизије одлучује се применом члана 403. став 3. ЗПП, према вредности предмета спора побијаног дела.

С обзиром на то да вредност предмета спора побијаног дела износи 337.813,65 динара и да не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је ревизија тужиоца недозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић